Phẩm Hộ Tâm

Kinh Tăng Nhất A-Hàm (Trung Tâm DT Trí Tịnh - VNC PHVN, 2022)

10. PHẨM HÔ. TÂM1 1. KHÔNG BUÔNG LUNG2 Tôi nghe như vầy: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn dạy các Tỳ-kheo: Hãy tu hành một pháp, hãy truyền bá rộng rãi một pháp. Tu hành và truyền bá rộng rãi một pháp rồi, liền được thần thông, các hành tịch tĩnh,3 đắc quả Sa- môn, đến cõi Niết-bàn. Một pháp đó là gì? Đó là hạnh không buông lung. Thế nào là hạnh không buông lung? Đó là phòng hộ tâm. Thế nào là phòng hộ tâm? Nghĩa là Tỳ-kheo phải luôn phòng hộ tâm hữu lậu, pháp hữu lậu; ngay khi phòng hộ tâm hữu lậu, pháp hữu lậu, vi ấy liền được hỷ lạc nơi pháp hữu lậu, cũng được tín lạc, an trụ không dời đoi, chuyên nhất tâm ý, tự lực co gắng. Như thế, này các Tỳ-kheo? tu tập hạnh không buông lung là phải luôn tự mình thận trọng; dục lậu chưa sanh thì khiến không sanh, dục lậu đã sanh liền khéo trừ diệt; hữu lậu chưa sanh thì khiến không sanh, hữu lậu đã sanh liền khéo trừ diệt; vô minh lậu chưa sanh thì khiến không sanh, vô minh lậu đã sanh liền khéo trừ diệt. Tỳ-kheo tu tập hạnh không buông lung ấy, an tru nơi vắng vẻ, hằng tự nhận biết để tự an vui, nên tâm dục lậu liền được giải thoát; tâm hữu lậu, tâm vô minh lậu liền được giải thoát. Khi đã được giải thoát, liền được trí giải thoát và biết như thật rằng: "Sanh tử đã chấm dứt, Phạm hạnh đã thành tựu, việc can làm đã xong, không còn tái sanh nữa.^^ Bay giơ, The Ton liên noi kẹ: Không kiêu mạn, Niết-bàn, Buông lung ắt đọa lạc, Không ngã mạn, không đọa, Buông lung ắt lầm than. Thế nên, này các Ty-kheo! Phải nhớ tu tập hạnh không buông lung. Thật vậy, này các Ty-kheo! Hãy học tập điều này. Bấy giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong đều hoan hỷ phụng hành. *** 1 Nguyên tác: Hộ tâm phẩm (7102. 0125.10. 0563cl0). 2 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(r02. 0125.10.1. 0563cll). Tham chiếu: It. 23. 3 Nguyên tác; Chu hành tịch tĩnh ().Tham chiếu: s. 22.90 - III. 132: Sabbasañkhārasamathe (sự tịnh chỉ tất cả các hành).

70 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

2. KHÔNG BUÔNG Bỏ THIỆN PHÁP4 Tôi nghe như vây: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà? thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn dạy các Tỳ-kheo: -Hãy tu hành một pháp, hãy truyền bá rộng rãi một pháp. Tu hành một pháp, truyền bá rộng rãi một pháp rồi, sẽ được thần thông, các hành tịch tĩnh, đắc quả Sa-môn? đến cõi Niết-bàn. Một pháp đó là gì? Đó là hạnh không buông lung đối với các thiện pháp. Thế nào là hạnh không buông lung? Nghĩa là không phiền nhiễu tất cả chúng sanh, không gây hại tất cả chúng sanh, không xúc não tất cả chúng sanh; đó là hạnh không buông lung. Thiện pháp ấy là gì? Đó là tám đạo phẩm của bậc Hiền thánh, gồm có: Chánh kiến, chánh tinh tấn, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tư duy, chánh niệm và chánh định.5 Đó gọi là thiện pháp. Bây giơ, Thê Ton liên noi kẹ: Thí vật cho muôn loài, Thua thí pháp một người, Thí muôn loài có phước, Thí pháp phước nhiều hơn. Thế nên, này các Tỳ-kheo! Phải tu tập thiện pháp. Thật vậy, này các Tỳ-kheo! Hãy học tập điều này. Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đêu hoan hỷ phụng hành. *** 3. THÍ CHỦ VÀ TỲ-KHEO6 Tôi nghe như vầy: Một thời, đức Phật ngụ

tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn hỏi các Tỳ-kheo: Nên quán người bố thí, người thí chủ7 như thế nào?

4 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.7.02. 0125.10.2. 0564a04. 5 Đẳng kiến tức chánh kiến. Xem thêm Kỉnh niệm xứ, số l, phẩm 12% tr. 87 trong tập này. Đẳng phương tiên chánh tinh tân, đăng ngữ tức chánh ngữ, đang hành tức chánh nghiệp, đăng mạng chánh mạng, đăng trị tức chánh tư duy, đẳng niệm tức chánh niệm, đẳng định tức chánh đmh. 6 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.T.02. 0125.10.3. 0564al8. 7 Nguyên tác: Đàn-việt thí chủ .Thí chủ ,dānapati'. Người chủ của tài vật được đem ra bô thí. Đàn-việt dāyako chỉ cho, người bô thí nói chung, theo ngữ cảnh của kinh nhằm chỉ cho người đang phụ giúp thực hiện việc bố thí. Tham chiếu: A. 5.34 - III. 38: Dāyako, sīha, dānapati bahuno janassa piyo hoti manāpo Người bố thí, này Sīha, người thí chủ được quân chúng ái mộ và ưa thích, HT. Thích Minh Châu dịch.

10. PHẨM HỘ TÂM 71

Các Tỳ-kheo bạch Phật: Thế Tôn là chủ của các pháp. Kính thỉnh Thế Tôn giảng nói nghĩa này cho các Tỳ-kheo! Nghe xong, chúng con sẽ thọ trì. Bay giơ, The Ton bao các Tỳ-kheo: -Như Lai sẽ nói rộng nghĩa này, các thầy hãy lắng nghe, lắng nghe và khéo suy nghĩ! Các Tỳ-kheo đáp: -Kính vâng, thưa Thế Tôn! Các Tỳ-kheo vâng lời rồi, Thế Tôn liền dạy: -Người bố thí, người thí chủ cung kính các Tỳ-kheo giống như con cái hiếu thuận cha mẹ? nuôi dưỡng, hầu hạ, khiến cho năm uẩn được tăng trưởng, ở nơi cõi Diêm-phù-lợi mà thành tựu được mọi mục đích. Hãy quán người bố thí, người thí chủ là người khéo giúp các Tỳ-kheo thành tựu giới, thành tựu thây nghe, thành tựu thiên đinh, thành tựu trí tuệ và làm nhiêu lợi ích cho các Tỳ-kheo, ở trong Tam bảo không có điều gì là chướng ngại. Họ sẵn sàng cúng dường y phục, thức ăn thức uống, giường đệm, ngọa cụ, cho đến thuốc thang trị bệnh cho các Tỳ-kheo. Thế nên5 nay các Tỳ-kheo! Phải có tâm từ đối với người bố thí. An nhỏ còn chẳng quên huống là ân lớn! Hãy luôn trải tâm từ đến với người bố thí, giảng dạy cho họ về các hạnh thanh tịnh của thân, miệng, ý9 vốn chẳng thể tính kể, cũng không có giới hạn. Thân hành từ, miệng hành từ, ý hành từ, để những vật phẩm người bố thí cúng dường không bị uổng phí, giúp họ được quả báo lớn, thành tựu phước lớn, tiếng lành vang xa, khiến cho pháp vi giải thoát truyền khắp thê gian. Thật vậy, này các Tỳ-kheo! Hãy học tập điều này. Bây giơ, Thê Tôn liên noi kệ: Bố thí được của nhiều, Sở nguyện thành tựu ngay, Vua quan hay giặc cướp, Không đoạt được của này. Thí để được ngôi vua, Nôi Chuyên Luân Vương vị? Bảy báu được đủ đầy, Là nhờ phước bố thí. Bố thí, được thân trời, Đội mũ châu sáng ngời, Cùng tiên nữ dạo chơi, Là nhờ phước bố thí. Bố thí, thành E)ế-thích, Vua trời oai lực đầy, r rj' r Ngàn măt trang nghiêm mình, Là nhờ phước bô thí. Bố thí, Phật đạo thành, Đủ ba mươi hai tướng, Chuyển pháp luân vô thượng, Nhờ bố thí mà nên. Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đều hoan hỷ phụng hành. ***

72 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

4. NGƯỜI THÍ VÀ NGƯỜI THỌ THÍ ĐỀU TÔN QUÝ8 Tôi nghe như vây: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ. r _ r _ _____ ___ n • \ _ ml A rrn A _ 1 9 • r rrn \ *1 4 _ Bây giơ, The Ton hoi các Ty-kheo: Người bố thí, người thí chủ nên phụng sự Cling dường các bậc Hiền thánh tinh tân trì giới như thê nào? Các Ty-kheo bạch Thế Tôn: Thế Tôn là vua các pháp. Kính thỉnh Thế Tôn giảng nói nghĩa này cho các Tỳ-kheo! Nghe xong, chúng con sẽ thọ trì. Thê Ton bao các Ty-kheo: Như Lai sẽ nói rộng nghĩa này, các thầy hãy lắng nghe, lắng nghe và khéo suy nghĩ! Các Tỳ-kheo đáp: - Kính vâng, thưa Thế Tôn! Bấy giờ, các Tỳ-kheo vâng lời rồi, Thế Tôn liền dạy: -Người bo thí, người thí chủ mà phụng sự, cúng dường cho các bậc đa văn, tinh tấn trì giới thì giống như người lạc lối được chỉ đường, người thiếu thốn lương thực được trợ cấp, người sợ hãi được an ổn, người hoảng loạn được trấn an, người không chốn nương thân được bảo bọc che chở, người mù được sáng măt, người bệnh được gặp thây thuôc giỏi. Giông như nhà nông chăm sóc ruộng vườn, phải nho bỏ cỏ dại mới có the thu hoạch được thóc lúa. Cũng vậy, Tỳ-kheo thường phải diệt trừ các bệnh nơi năm thủ uẩn, quyết tâm tiến vào thành trì Niết-bàn vô úy. Như vậy, này các Tỳ-kheo, người bố thí, người thí chủ thừa sự cúng dường các bậc đa văn, tinh tấn trì giới thì nên làm giống như vậy. Lúc ây, trưởng giả Cáp Cô Độc9 đang ở trong hội chúng, liên bạch với The Ton: -Thật vậy, bạch Thế Tôn! Thật vậy, bạch Như Lai! Tất cả thí chủ và cả người nhận đều tôn quý như bình cát tường.10 Những người nhận thí phải như Vua Tỳ-sa,11 khuyên người thực hành bố thí phải như khuyên cha mẹ ruột, bởi

8 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.T.02. 0125.10.4. 0564b19. 9 Nguyên tác: A-na-bân-trì ,Anāthapindika, còn gọi tên là cấp Cô Độc. 10 Cát tường bình còn gọi là 44đức binh".Đaiy trí độ luận 25. 1509.13. 0154a07 ghi:
Trời có một cái bình gọi là bình đức, nên đa nói rằng từ trong bình này sanh ra những vật yếucó bình này, muốn gì đêu được L

HrTỳ-sa vương cũng gọi là Vua Bình-sa, vị đệ tử ưu-bà-tắc của Thế Tôn rất hoan hỷ bố thí.

10. PHẨM HỘ TÂM^ 73

VÌ người nhận thí là ruộng phước cho họ ở đời sau. Tất cả thí chủ và người thọ nhận đều là những bậc hào quý.12 Thế Tôn bảo rằng: Đúng vậy, trưởng giả! Đúng như lời ông nói. Trưởng giả cấp Cô Độc lại thưa: Từ nay vê sau, cửa nhà con sẽ không đóng kín, cũng không từ choi những Tỳ-kheo5 Tỳ-kheo-ni, iru-bà-tắc, ưu-bà-di và những người đi đường thiếu lương thực. Lúc đó, trưởng giả lại thỉnh đức Phật: - Kính mong Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo nhận lời thỉnh cầu của đệ tử! Bấy giờ, Thế Tôn im lặng hứa khả. Thấy Thế Tôn im lặng nhận lời, trưởng giả liền đảnh lễ đức Phật, nhiễu quanh Thế Tôn ba vòng rồi ra về. về đến nhà, ngay đêm đó, ông liên chuân bị đủ các món ăn thức uông ngon ngọt rát thịnh soạn, trải tọa cụ khắp nhà. Sáng hôm sau, ông đích thân đến bạch Phật: -Vật thực dâng cúng đã bày biện xong, kính thỉnh Thế Tôn đúng thời quang lâm thọ thực! Bấy giờ, Thế Tôn cùng chúng Tỳ-kheo đắp y, ôm bát đến nhà trưởng giả ở thành Xá-vệ. Đen nơi, mỗi người ngồi vào chỗ của mình, chúng Tỳ-kheo cũng ngồi theo thứ tự. Thấy Phật và chúng Tỳ-kheo đã an định rồi, trưởng giả liền tự tay dâng cúng đồ

ăn thức uống cho từng vị. Sau khi Phật và chúng Tăng thọ trai xong, thu dọn bát, trưởng giả đến ngồi chỗ thấp phía trước Thế Tôn, muốn được nghe pháp. Lúc này, trưởng giả bèn thưa với Phật: Lành thay, Như Lai! Những vật cần dùng như ba y, bình bát, ống kim, tọa cụ, áo lót, chậu rửa và tất cả những vật dụng khác của Sa-môn9 xin Ngài cho phép chúng Tỳ-kheo cần vật gì thảy được nhận tại nhà con. Bây giờ, The Ton bao các Tỳ-kheo: Nếu thầy nào cần y áo, bình bát, tọa cụ, chậu rửa cho đến tất cả những vật dụng khác của Sa-môn đều được phép đến đây thọ nhận, chớ có ngần ngại nhưng đừng khởi tâm đam trước. Bảo xong, Thế Tôn bèn giảng pháp vi diệu cho trưởng giả cấp Cô Độc, rồi Ngài rời chô ngôi đứng dậy ra vê. [0565a02] Cũng ngay sau đó5 trưởng giả cấp Cô Độc lại bố thí rộng rãi khắp bốn cửa thành, rồi lần thứ năm bố thí ở chợ và lần thứ sáu bố thí tại nhà. Ai cần đồ ăn thì cho đồ ăn, càn thức uống thì cho thức uống; can xe cộ, kỹ nhạc, hương xông, chuỗi ngọc, ông đều cấp cho cả.

l Nguyên tác: Cư sĩ nhằm chỉ cho giai cấp Phệ-xá Vessā trong hê thống tập cấp của xã hội Ấn Độ cổ đại, là những người hào quý luôn nhận được sự tôn ương của nhiều giai tầng. Ngoài ra, "cu sĩ5 còn mang nghĩa là bậc tôn quý, vì "cu sTJāmot trong bảy báu. Theo DÃ. 5 ghi: Cát chứa nhiêu của báu, do vậy mọi người gọi họ là "cu sĩ9 .

Nghe tin trưởng giả cấp Cô Độc bố thí rộng rãi khắp bốn cửa thành, bố thí người nghèo thiếu nơi chợ rộng lớn, lại còn bo thí không hạn lượng ngay trong nhà mình, khi ấy Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Trong hàng đệ tử của Như Lai, vị ưu-bà-tăc hoan hỷ bô thí bậc nhát chính là trưởng giả Tu-đạt. Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đều hoan hỷ phụng hành. ***

5. BỐ THÍ BÌNH ĐẲNG (l)13 Tôi nghe như vay: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà? thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, trưởng giả cấp Cô Độc đi đến chỗ Thế Tôn? đảnh lễ sát chân Phật roi lui ngoi mọt ben. The Ton liên hỏi: -Thế nào trưởng giả, có phải ông thường bố thí cho những người nghèo thiếu? -Đúng vậy, bạch Thế Tôn! Con thường bố thí cho người nghèo thiếu, bố thí rộng rãi kháp bôn cửa thành, còn ở tại nhà thì cung cáp cho người những gì cân dùng. Bạch Thế Tôn, có lần con suy nghĩ, muốn bố thí cho tất cả loài cầm thú như chim muông, heo, chó. Con cũng chưa từng nghĩ răng người này nên cho hay người này không nên cho. Con cũng không nghĩ người này nên cho nhiều, hay người này nên cho ít. Con luôn suy nghĩ, tất cả chúng sanh đều nhờ ăn uống mà được sống còn? có ăn thì sống, không ăn thì chết. Thế Tôn bèn dạy: Lành thay, lành thay, trưởng giả! Với tâm hạnh Bồ-tát, ông đã một lòng một dạ bố thí rộng rãi. Thật vậy, chúng sanh đều nhờ ăn uống mà được sống, không ăn uông thì sẽ chét. Này trưởng giả! Ong sẽ gặt quả lớn, được danh xưng lớn, có phước báu lớn, tiếng thơm vang khắp mười phương, lại được pháp vị giải thoát. Vì sao như thế? Vì Bồ-tát luôn vận tâm bình đẳng để bố thí, một lòng một dạ nghĩ nhớ các loài chúng sanh đều nhờ ăn uống mà tồn tại, có ăn uống tức được sống, không ăn uống thì sẽ chết. Này trưởng giả! Ông hãy vận tâm Bồ-tát mà bố thí rộng rãi. ĩ —Ạ __ _____ r Ạ _rT^_ — • A_ - l • Ạ r • 1 /V Bây giờ, The Ton liên noi kê: Hãy bố thí muôn phương, Đừng khởi

tâm lẫn tiếc, Sẽ gặp được bạn hiền, Bờ kia ắt đến được. Thế nên, trưởng giả! cần phải bố thí rộng rãi với tâm bình đẳng.

13 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(T.02. 0125.10.5. 0565al0).

10. PHÀM HỘ TÂM 75

Thật vậy, này trưởng giả! Hãy học tập điều này. Sau khi nghe Phật dạy xong, trưởng giả hoan hỷ phụng hành. *** 6. BỐ THÍ BÌNH ĐẲNG (2)14 Tôi nghe như vây: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà? thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Hôm nay, Ta xét biết rõ căn nguyên thú hướng của chúng sanh, cũng biết rõ phước báu của việc bô thí. Cho nên, một năm cơm dư cuôi cùng, Ta đã không dùng mà đem bố thí cho người khác. Lúc ấy, Ta không hề khởi tâm ganh ghét dù chỉ nhỏ băng mảy lông, cọng tóc. Vì chúng sanh không biêt quả báo của sự bố thí, còn Ta thì thấy biết rõ cả. Quả báo của bố thí, quả báo bình đẳng, tâm không thay đổi. Thế nên, chúng sanh vì không thể bố thí với tâm bình đẳng nên tự thân đọa lạc, luôn bi tâm keo kiệt, ganh ghét trói buộc tâm ý. Bay giơ, The Ton liên noi kẹ: Chúng sanh không thấu triệt Giáo nghĩa Ta xiên dương, Luôn bố thí khắp miền, Bậc Chân nhân luôn hướng. Nhờ tâm ý thanh tịnh, Nên được phước gấp đôi, Thí bình đẳng vun bồi5 Sau được quả báo lớn. Lành thay! Nay bố thí, Hướng ruộng phước thênh thang, Người này lìa thế gian, Ắt sanh lên thiên giới. Đến cõi cao thượng rồi, Kỹ nhạc, tự vui chơi, An lành và thảnh thơi, Mọi điều không thiếu thốn. Nhờ oai đức thiên giới, Ngọc nữ thường chẳng rời, Nhờ bố thí bình đẳng, Nên được bao phước lợi. Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đều hoan hỷ phụng hành. ***

7. TẠO PHƯỚC15

Tôi nghe như vầy:

Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ.

14 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(02. 0125.10.6. 0565Ồ04). Tham chiếu: ít. 26.

15 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(T.02. 0125.10.7. 0565b23). Tham chiếu: MA. 138.

76 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

Bấy giờ, Thế Tôn dạy các Tỳ-kheo: Các thầy chớ sợ có phước báu. Vì sao? Vì đây là báo ứng thọ lạc rất được yêu kính. Sở dĩ gọi là phước, là vì được quả báo lớn này. Các thầy lẽ ra nên sợ thiếu phước. Vì sao? Vì đây là nguồn gốc của các khổ, những thứ sầu, lo, khổ, não không thể tính kể, không được yêu thích. Đây gọi là vô phước. Này các Tỳ-kheo! Ta nhớ thuở xưa đã từng thực hành tâm từ suốt bảy năm. Nhờ đó5 trải qua bảy kiếp không đên cõi này, lại trong bảy kiếp sanh vào cõi trời Quang Am, lại trong bảy kiếp sanh vào cõi trời Không Phạm làm Đại Phạm thiên không ai sánh băng, thông lãnh trăm nghìn thê giới, roi ba mươi sáu lân làm thân trời Đê- thích và vô số đời làm Vua Chuyển Luân. Thế nên, này các Tỳ-kheo! Hãy siêng tạo phước, chớ có mỏi mệt. Vì sao? Vì đây là báo ứng thọ lạc rất được yêu kính, đó gọi là phước. Các thây cân phải sợ vô phước. Vì sao? Vì đó là nguôn góc của các khổ, những thứ sầu, lo? khổ, não không

thể tính kể. Đây gọi là vô phước. Bay giơ, The Ton ben noi kẹ: Vui thay có phước, Sở nguyện viên thành, Chóng đạt Niết-bàn, Đen chỗ vô vi. Cho dù số ức, Thiên ma Ba-tuần, Cũng không thể quấy, Người có phước dày. Họ luôn mong được, Đạo của Thánh hiền, Đe dứt lụy phiền, Đời sau hết khổ. Thế nên, này các Tỳ-kheo! Hãy siêng tạo phước, lòng không biết chán. Thật vậy, này các Tỳ-kheo! Hãy học tập điều này. r \ Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đêu hoan hỷ phụng hành. *** 8. MABA-TUẦN16 Tôi nghe như vầy: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ. J Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Nếu ai phụng hành một pháp, không lìa một pháp thì Thiên ma Ba-tuần không có cơ hội, cũng không thể quấy nhiễu được người đó. Một pháp đó là gì? Đó là công đức phước nghiệp. Vì sao như vậy? Như Lai nhớ thuở xua, khi cùng các Bồ-tát nhóm họp bên cội Bồ-đề, Tệ ma Ba-tuần dẫn hàng nghìn vạn ức binh chủng, đủ mọi tướng mạo, hình người đầu thú, không thể tính kể. Trời, rồng, quỷ thần, a-tu-la, ca-lâu-la5 ma-hầu-la-già, v.v... đều đến tụ họp. Bấy giờ, Ma Ba-tuần nói với Như Lai:

16 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(02. 0125.10.8. 0565CÍ4).

10. PHẨM HỘ TÂM 77

"Sa-m6n! Ông hãy mau quỳ sát đất.” Lúc đó, Như Lai dùng thần lực phước đức hàng phục được bọn ma oán và rồi các trần cấu đều tiêu tan, không còn các uế nhiễm, liền thành tựu đạo Vô thượng Chánh chân. Này các Tỳ-kheo! Hãy suy ngẫm nghĩa này: uTỳ-kheo có đầy đủ công đức thì Tệ ma Ba-tuần không thể có cơ hội để phá hoại công đức ấy." Bây giơ, The Ton liên noi kẹ: Có phước, an lạc, Không phước, khổ sầu, Đời này, đời sau, Nhờ phước, an lạc. Thế nên5 này các Tỳ-kheo! Hãy làm phước chớ mệt mỏi. r y Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đêu hoan hỷ phụng hành. ***

9. ĐƯỜNG DỮ17 Tôi nghe như vầy: Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Như có Tỳ-kheo tu hành một pháp mà không thể phá trừ đường dữ, tu hành một pháp đên được nẻo thiện, tu hành một pháp đên được Niêt-bàn. Thế nào là tu hành một pháp mà không thể phá trừ đường dữ? Đó là tâm không có niềm tin tha thiết. Tu hành một pháp này thì không thể phá trừ đường dữ. Thế nào là tu hành một pháp sẽ đến được nẻo thiện? Đó là tâm tu tập với niềm tin tha thiết. Tu hành một pháp này thì đến được nẻo thiện. Thế nào là tu hành một pháp đến được Niết-bàn? Đó là luôn giữ chánh niệm. Tu hành pháp này sẽ đến được Niết-bàn. Thế nên, này các Tỳ-kheo! Hãy chuyên nhất tâm ý? nhớ nghĩ đến cội rễ điều lành. Thật vậy, này các Tỳ-kheo! Hãy học tập điều này. Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đều hoan hỷ phụng hành. ***

10. MÔT NGƯỜI18

_ \

Tôi nghe như vây:

Một thời, đức Phật ngụ tại vườn cấp Cô Độc, trong rừng Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ.

17 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(T.02. 0125.10.9. 0566a02). 18 Tựa đề đặt theo nội dung kinh. Tăng.(02. 0125.10.10. 0566al3).

78 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

Á__ • FT1-| Á rrn r _ _ / _ HP \ 1 1 _ _ Bây giơ, The Ton bao các Ty-kheo: Nêu có một người mà khi xuât hiện ở thê gian thì chúng sanh cõi này liên tăng thêm tuổi thọ, dung mạo tươi sáng, khí lực mạnh mẽ, niềm vui tràn đầy, nói năng hòa nhã. Một người đó là ai? Đo là đức Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác. Đây là một người mà khi xuất hiện ở thế gian, khiến chúng sanh cõi này liên tăng thêm tuổi thọ, dung mạo tươi sáng, khí lực mạnh mẽ, niêm vui tràn đầy, nói năng hòa nhã. Thế nên, này các Ty-kheo! Phải luôn tinh chuyên nhất tâm niệm Phật. Thật vậy, này các Tỳ-kheo! Hãy học tập điều này. Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong đều hoan hỷ phụng hành. ***

Kệ tóm tắt:19 Vô mạn nhị, Niệm đàn, Nhị thí, San vô yếm, Thí phước, Ma Ba-tuần, Ác thú cập Nhất nhân.20

19Nguyen tác Nhiếp tụng: ;,;.Do đặt lại tựa đề nên Nhiếp tụng khòng trung với ten kinh. 20 Bản Hán, hết quyển 4.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.